

ΚΑΜΑΡΟΥΛΑ

Μουσική: Μ. Πλέσσας
Στίχοι: Λ. Παπαδόπουλος

Am E Am
Άπλωσε το μεσονύχτι το γλυκό του δίχτυ
F G C E
πάνω στη μικρή μας γειτονιά
Am E Am
ξέχασέ τα όλα τώρα είναι της αγάπης ώρα
F E
βάλε το κλειδί στην κλειδωνιά.

Ρεφρέν

F G F G C
Καμαρούλα μια σταλιά δύο επί τρία
F G C G C
όχι και λατρεία, τοίχος και φιλιά
F G E7 Am
καμαρούλα μια σταλιά τοίχος και φιλιά.

Φύσα το κερί να σβήσει και να μας αφήσει
μόνους μες στη νύχτα τη καλή
σφίξου στην καρδιά μου επάνω
για να σε ζεστάνω
σαν χελιδονάκι, σαν πουλί.

Ρεφρέν

ΜΙΑ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΙΣΣΑ

Μουσική: Λ. Κηλαηδόνης
Στίχοι: Ν. Γκάτσος

F C7
Μια Κεφαλλονίτισσα
F
μες' απ' τ' Αργουσόλι
C7
μια Κεφαλλονίτισσα
F C7 F
και πως να σας το πω.

Μια Κεφαλλονίτισσα
μου 'δωσε πιστόλι
μου 'δωσε περίστροφο
να πάω να σκοτωθώ.

Ρεφρέν

Bb F C7 F
Ντόνα, Μαντόνα γλυκιά Κεφαλλονίτισσα
Bb F C7 F
Ντόνα, Μαντόνα με πίκρανες πολύ
Bb F
όχι κυρά μου όχι
C7 F
πιστόλι δε σου ζήτησα
Bb C7 F
όχι κυρά μου όχι
C7 F C7 F
σου ζήτησα φιλί.

Το δίχτυ.

Κάθε φορά που ανοίγεις δρόμο στη ζωή
μη περιμένεις να σε βρει το μεσονύχτι
Έχε τα μάτια σου ανοιχτά βράδυ-πρωί | 2x
Γιατί μπροστά σου πάντα απλώνεται ένα δίχτυ | 2x

Αν κάποτε στα βρόχια του πιαστείς | 2x
κανείς δεν θα μπορέσει να σε βγάλει | 2x
Μονάχος βρες την άκρη της κλωστής | 2x
κι αν είσαι τυχερός, ξεκίνα πάλι | 2x

Αυτό το δίχτυ έχει ονόματα βαριά
που είναι γραμμένα σ' εφτασφράγιστο κιτάπι
Άλλοι το λεν του κάτω κόσμου πονηριά | 2x
κι άλλοι το λεν της πρώτης άνοιξης αγάπη | 2x

Αν κάποτε στα βρόχια του πιαστείς | 2x
κανείς δεν θα μπορέσει να σε βγάλει | 2x
Μονάχος βρες την άκρη της κλωστής | 2x
κι αν είσαι τυχερός, ξεκίνα πάλι | 2x

6

ΤΟ ΓΕΛΕΚΚΑΚΙ

Συνθ. - Σ. Ολλανδέζος
Τραγ. -

Το γελεκάκι που φορείς
εγώ στόχω ραμμένο
με πίκρες και με βάσανα
στόχω φοδραρισμένο

Ρεφραίν

Αϊντε το μαλώνω, το μαλώνω
αϊντε κι' ύστερα το μετανοιώνω
αϊντε το μαλώνω και το βρίζω
αϊντε την καρδούλα του ραγίζω
φόρα το μαρό μου, φόρα το χρυσό μου
γιατί δεν θα το ξαναφορέσεις άλλο πια
φόρα το για νάσαι για να με θυμάσαι
για μετάξι έχω τα σγουρά σου τα μαλιά

Ενύσταξα και πλάγιασα
σου караβιού την πλώρη
και ήρθε και με ξύπνησε
του καπετάνιου η κόρη

Ρεφραίν

Σήκωσ' το γελεκάκι μου
να δεις τη μαχαιριά μου
για σένα μου τη δώσανε
σ' ευχαριστώ κυρά μου

Ρεφραίν

Εγώ θα σ' αγαπώ

Χρόνια τώρα κάνουμε παρέα
κι είμαστε ζευγάρι ταιριαστό
και στο πείσμα όλου του κόσμου, που κακό έχει σκοπό
δε θα πάψω ούτε στιγμή να σ' αγαπώ

Εγώ θα σ' αγαπώ και μη σε νοιάζει
και θα σου χτίσω μια μικρή φωλιά
κι όταν το σούρουπο μας αγκαλιάζει
θα ζευγαρώνουμε σαν δυο πουλιά

Σα μου λεν να φύγω από κοντά σου
πιο καλά ο ήλιος να σβηστεί
σ' έχω τόσο συνηθίσει, σ' αγαπώ τόσο πολύ
ας τον κόσμο κι έλα δώσ' μου ένα φιλί

Εγώ θα σ' αγαπώ και μη σε νοιάζει
και θα σου χτίσω μια μικρή φωλιά
κι όταν το σούρουπο μας αγκαλιάζει
θα ζευγαρώνουμε σαν δυο πουλιά

Οι μόρτες

Στις μισάνοιχτες τις πόρτες
στις παλιές ανηφοριές
τραγουδούν τα βράδια οι μόρτες
κάποιες τους παλικάριές

Και κλαίει κάποια γλυκιά διπλοπενιά
πρίμο σεγκόντο στου φεγγαριού τη γειτονιά
Πρίμο σεγκόντο στου φεγγαριού τη γειτονιά
αναστενάζει κάποια γλυκιά διπλοπενιά

Με τ' αράπικο φιστίκι
που μασάνε που και που
σμίγουνε το τσίκι τσίκι
με τις χάντρες του παλιού κομπολογιού

Και κλαίει κάποια γλυκιά διπλοπενιά
πρίμο σεγκόντο στου φεγγαριού τη γειτονιά
Πρίμο σεγκόντο στου φεγγαριού τη γειτονιά
αναστενάζει κάποια γλυκιά διπλοπενιά

Απόψε στις ακρογιαλιές.

Απόψε στις ακρογιαλιές
αντιλαλούν διπλοπενιές
Έλα κοντά μας φίλε να τα πιείς | 2x
κι απ' τα ωραία μας θα τρελαθείς | 2x

Έλα να νιώσεις πώς είν' η ζωή | 2x
κι όλα τα ωραία μέχρι το πρωί | 2x

Κάτσε και γλέντησε με μάς
Σεκλέτια διώχνει ο μπαγλαμάς
Κι αν έχεις πόνο μέσα στην καρδιά | 2x
θα τον ξεχάσεις με μια διπλοπενιά | 2x

Έλα να νιώσεις...

Κι εσένανε βρε γόησσα
εγώ σε παρηγόρησα
Κι αν είμαι τώρα ρέστος και ταπί | 2x
μ' ένα φιλί παρηγόρα με και συ | 2x

Έλα να νιώσεις...

Είμαστε αλάνια

Είμαστε αλάνια, διαλεχτά παιδιά μέσα στην πιάτσα
και δεν την τρομάζουν οι φουρτούνες τη δική μας ράτσα
και δεν την τρομάζουν οι φουρτούνες τη δική μας ράτσα

Τι τα θες, τι τα θες, πάντα έτσι είν' η ζωή
θα γελάς ή θα κλαις βράδυ και πρωί

Κάθε μας μεράκι γίνεται και τραγούδι και το λέμε
και μες στα στραπάτσα μάθαμε ποτέ μας να μην κλαίμε
και μες στα στραπάτσα μάθαμε ποτέ μας να μην κλαίμε

Τι τα θες, τι τα θες, πάντα έτσι είν' η ζωή
θα γελάς ή θα κλαις βράδυ και πρωί

Κι αν στην κοινωνία μάς χτυπούν αλύπητα οι μπόρες
μέσα στο τραγούδι φεύγουνε χαρούμενες οι ώρες
μέσα στο τραγούδι φεύγουνε χαρούμενες οι ώρες

Τι τα θες, τι τα θες, πάντα έτσι είν' η ζωή
θα γελάς ή θα κλαις βράδυ και πρωί

Θεσσαλονίκη μου (μεγάλη φτωχομάνα).

Θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα
εσύ που βγάζεις τα καλύτερα παιδιά
Θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα
όπου κι αν πάω σ' έχω πάντα στην καρδιά

Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι
είσ' η πατρίδα μου, το λέω και καυχιέμαι
Είς' η πατρίδα μου, το λέω και καυχιέμαι
Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι

Θεσσαλονίκη μου κι αν είμαι μακριά σου
πάντα θυμάμαι τ' όνομά σου το γλυκό
Αχ, πώς νοστάλγησα να ξαναρθώ κοντά σου
κι ας ξεψυχήσω μπρος στον πύργο τον λευκό

Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι...

Θεσσαλονίκη με τα τόσα σου μεράκια
βγάζεις τα πιο 'μορφα κορίτσια στο ντουνιά
Βράδια μποέμικα, τραγούδια στα σοκάκια
ξενύχτια, γλέντια μέσ' στην κάθε γειτονιά

Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι...

Βαλεντίνα

Αχ Βαλεντίνα, αχ βρε τσαχπίνα
μόρτικα κομμένα τα μαλλιά σου
σαν αγοροκόριτσο η μιλιά σου
Έχεις κούρσα και σωφάρεις κι όπου θέλεις ρεμιζάρεις
έγινες και σωφερίνα
Κι όπως πας σε λίγα χρόνια, θα φορέσεις παντελόνια | 2x
Βαλεντίνα, Βαλεντίνα | 2x

Αχ Βαλεντίνα, αχ βρε τσαχπίνα
είσαι μια μποέμισσα σπουδαία
κάνεις την πιο όμορφη παρέα
Στα μπουζούκια σαν πηγαίνεις και χασάπικο χορεύεις
ξετρελαίνεις την Αθήνα
Κι όλοι οι μάγκες σ' αγαπούνε και παντού σε συζητούνε | 2x
Βαλεντίνα, Βαλεντίνα | 2x

Έχεις κούρσα και σωφάρεις...

Άπονη ζωή

Άπονη ζωή, μάς πέταξες στου δρόμου την άκρη
μάς αδίκησες
Ούτε μια στιγμή δεν είπες να μάς διώξεις το δάκρυ
μάς κυνήγησες

Το κρίμα μας βαρύ, μάς γένησες φτωχούς
με την καρδιά πικρή, γεμάτη στεναγμούς

Άπονη ζωή, δεν θέλαμε παλάτια κι αστέρια
να μάς χάριζες
Μια μπουκιά ψωμί για μάς τα ορφανά περιστέρια,
ας χαλάλιζες

Μάς έδειρ' ο βοριάς, μάς ήπιε η βροχή
το αίμα της καρδιάς, γιατί είμαστε φτωχοί

Στα χέρια σου μεγάλωσαν

Φτωχολογιά, για σένα κάθε μου τραγούδι
για τους καημούς σου, που σεργιανούν στη γειτονιά
Φτωχολογιά, που απ' τον ψηλό πλάθεις λουλούδι
και τους καημούς σου τους πλέκεις ψιλοβελονιά

Στα χέρια σου μεγάλωσαν και πόνεσαν και μάλωσαν
άνδρες μ' ολοκάθαρη ματιά
Ψηλά κυπαρισσόπουλα, χαρά στα κοριτσόπουλα
που 'χουν κι αγκαλιάζουν τη φωτιά] 2x

Στα χέρια σου μεγάλωσαν και πόνεσαν και μάλωσαν
άνδρες μ' ολοκάθαρη ματιά
Ψηλά κυπαρισσόπουλα, χαρά στα κοριτσόπουλα
που 'χουν κι αγκαλιάζουν τη φωτιά] 2x

Όνειρο δεμένο

Όνειρο δεμένο στο μουράγιο, πόρτα μου κλεισμένη στο νοτιά
Έκανα τον πόνο μου κουράγιο, στην αγάπη μου έβαλα φωτιά

Μαύρος, βαρύς, ο ουρανός απόψε που 'ρθες να με βρεις
Είναι μεγάλος ο καημός
να τον αντέ-, να τον αντέξεις δεν μπορείς

Στην αγάπη μου έστησαν καρτέρι κι από τ' άστρα κλέψανε το φως
Άστραψε στη νύχτα το μαχαίρι κι ο καημός μου γίνηκε αδερφός

Μαύρος, βαρύς, ο ουρανός απόψε που 'ρθες να με βρεις
Είναι μεγάλος ο καημός
να τον αντέ-, να τον αντέξεις δεν μπορείς

Μάτια βουρκωμένα

Κάτω στον Πειραιά, στα Καμίνια
φτώχεια, καλή καρδιά, μα και γκρίνια
Μάζεψα μια βραδιά τα σαΐνια
κι ήρθα ξανά τον παλιό μου καημό να σου πω

Μάτια βουρκωμένα, παραπονεμένα
δίχως αγάπη και πόνο κανένας δε ζει
Μάτια βουρκωμένα, πάρτε με και μένα
Πάρτε με τώρα να πάμε στον κόσμο μαζί

Κάτω στον Πειραιά, στο Μουράγιο
είπα να σκοτωθώ, μα τον άγιο
Μα έκανα υπομονή και κουράγιο
κι ήρθα κρυφά τον παλιό μου καημό να σου πω

Μάτια βουρκωμένα, παραπονεμένα
δίχως αγάπη και πόνο κανένας δε ζει
Μάτια βουρκωμένα, πάρτε με και μένα
Πάρτε με τώρα να πάμε στον κόσμο μαζί